

Naše vesnice **SVĚRADICE**

Vážení občané !

Dovolte mi, abych Vás opět po dvou měsících seznámil s činností obecního úřadu a prací zastupitelstva, které se 23.10. sešlo na 12. veřejném zasedání.

Zastupitelé schválili rozpočtové opatření obce Svěradice č. 2 na rok 2008, ve kterém se upravuje rozpočet podle změn v průběhu roku.

Schváleny byly Dodatky č.1 ke Zřizovací listině a Knihovnímu řádu Obecní knihovny ve Svěradicích, upravující bezplatný přístup k internetu.

Projednána a schválena byla žádost Mateřské školy Svěradice o užívání neoficiálního názvu „ Mateřská škola Korálek.“

Na podnět Obce a několika občanů jsme ohledně změn územního plánu obce Svěradice vstoupili do jednání s původním zpracovatelem Ing. arch. Taušem.

Bylo provedeno zateplení stropu v sále kulturního domu. Stávající bylo promáčeno po ložském orkánu a již nesplňovalo svoji funkci. Částku 106 747,- Kč nám v plné výši uhradila pojišťovna.

Zakoupili jsme nové čerpadlo Grunfos do třetího vrtu vody. Stálo téměř 15 tis. Kč. Oprava stávajícího by stála pouze o tisíc korun méně.

Na Městský úřad Horažďovice – Komisi k projednávání přestupků byla postoupena již třetí stížnost na volné pobíhání psa jednoho našeho občana. Za každé projednání přestupku zaplatíme částku 1 tis. Kč.

V obecních lesích byly natřeny stromky proti okusu a v zimních měsících proběhne pálení klestu po těžbě.

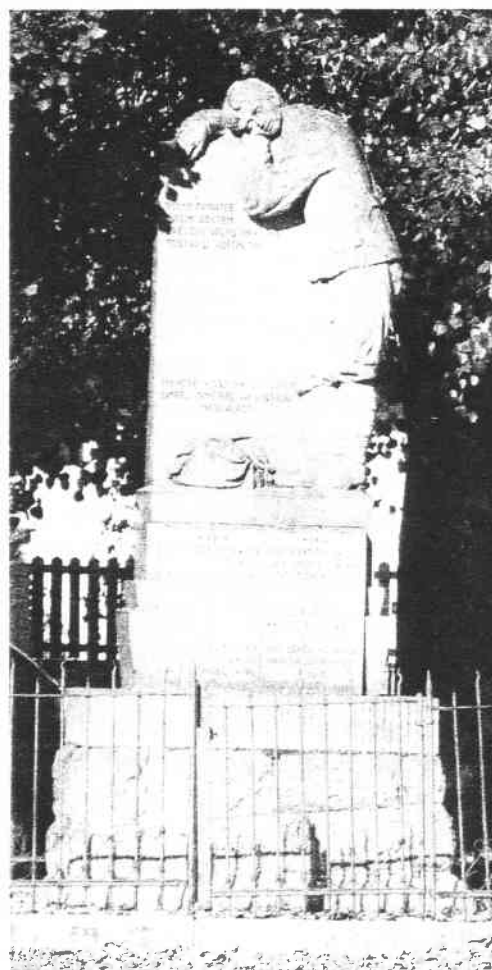
V prosinci se v naší obci uskuteční několik kulturních akcí, se kterými budete včas seznámeni.

Zároveň mi dovolte, abych Vás pozval na poslední veřejnou schůzi zastupitelstva, která se bude konat v pátek 12. 12. 2008.

Vladimír Smitka, starosta

90 let uplynulo od skončení první světové války a vzniku PRVNÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY.

Kromě politických organizátorů žijících v emigraci – Masaryka, Beneše, Štefánika, domácího odboje a podpory pory českých a slovenských krajanů, žijících v zahraničí, vzpomeňme na některé z našich rodáků svěradských, o kterých se dochovaly doklady o jejich účasti v cizích legiích, anebo z dochovalých vzpomínek na ty, kteří se dožili vyššího věku a mohli nám předat své zážitky na vzpomínkových táčkách po večerech doma, nebo v místní hospodě.

O legionářích více v listě

mot

Události, zajímavosti, střípky.....

► O letošní pouti počasí moc nepřálo, snesl se svetr. Zato atrakcí pro „zahřátí“ byla plná náves. Hudba hrála jedna přes druhou, ale dětem to vůbec nevadilo, točily se jako o závod. Ty nejmenší jako třínedělní vnučka provozovatele pana Třísky Natálka spinkala a kravál jí vůbec nevadil. Nápor byl i v naší hospůdce U Turků.

► V září do zdejší mateřské školy nastoupilo dvacet tři dětí. Určitě k jejich dobré náladě a rozzářeným očím přispěla nově provedená barevnost zařízení. Zásluhy na zvelebení stolků, židliček, dveří, zábradlí a šatny mají zaměstnanci školky, kterým patří velké poděkování.

► Posvícenskou zábavu jsme drželi zvesela, přesto, že přišlo pouze osmdesát platících návštěvníků. Tentokrát jsme pozvali Zralé blumy z Budětic. Kdo to je ? Ženy, kterých je čtrnáct a najdou si v dnešním chvatu čas se sejít, udělat si ze sebe legraci, ušít si „country kroj“ a v tomto stylu předvést předtančení, zakončené známou písničkou Trnky- brnky ze Slunce-seno-jahody s doprovodem jejich starosty obce, hrajícího ve středu kruhu na harmoniku. Auty je dovezli jejich manželé - hasiči. Rádi tu pak poseděli a všichni se skvěle bavili. Nevyvedla je z míry ani dámská volenka s vytancováním hnětynky. Pozor, to všechno zadarmo! Pochopitelně jsme je za jejich vydařený výkon odměnili hnětynkou a kávou. Dostali i něco málo k jídlu a pití.

Svaz žen děkuje všem ženám za darované hnětynky, kterých se sešlo na osmdesát.

► Občanské sdružení Diakonie Broumov se omlouvá všem, kteří vždy ochotně přispějí na humanitární sbírku. Naše obec nebyla vybrána pro podzimní sběr z důvodu přeplněnosti jejich skladů.

► Nově objevený kominík pan Bureš z obce Kozí nabízí své služby k pravidelnému čištění komínů. Rodinný domek mu vychází na 120,- Kč. Tedy plus cestovné, které se rozmělní při obchůzce pro více domácností. Pro obec bude čistit komín kulturního domu a v nejbližší domě ho bude i vlozkovat. Případní zájemci o čištění komínu mohou zavolat na jeho telefonní číslo, 602169 119 nebo 721 145 118.

► Ve čtvrtek 25. září bylo tak hnusně a nevlídně, když přišla odpoledne paní Zemanová, že jsou boční dveře kostelíku nastevené. Protože starosta ani místostarosta nebyli doma, šli jsme ve třech, s ochotným sousedem panem Brožem, zjistit škody. Dveře byly zřejmě vykopnuté, byla vyražená vnitřní petlice, ale jinak škoda zcizením nebo rozbitím zařízení nevznikla. Pozvali jsme horažďovickou policii a společně jsme zabezpečili a zavřeli boční dveře. Zloději také zkoušeli jako perníček oloupat hlavní vchodové dveře od mozaikově-plechového pobití. To bylo naštěstí nad jejich možnosti, tak zůstal odtržený jen růžek.

► Ve čtvrtek 4. prosince v 16.00 hodin proběhne ve vestibulu kulturního domu první schůzka komplexních pozemkových úprav svéradického katastru. Všichni vlastníci pozemků budou pozváni v dostatečném předstihu Pozemkovým úřadem Klatovy, a to doporučeným dopisem s dodejkou.

► Obecní úřad Velký Bor pořádá ve výstavní síni „U Trčků“ výstavu s názvem Les a myslivost. Zahájení se uskuteční v pátek 31. října 2008 v 15.00 hodin.

► Na únor (březen) příštího roku připravujeme besedu s panem učitelem a námořníkem v jedné osobě panem Preslem z Horažďovic o jeho cestách po mořích.

► Domlouváme divadlo hrané hradešickými ochotníky, které se pravděpodobně uskuteční 29. listopadu 2008. Termín a hodinu této kulturní akce bude včas prezentovaný.

► Chválíme loňské čerty s Mikulášem, že nás tak nepostrašili a petardy nechali doma. Udělejte to, prosím, i letos, až Vás budeme vyhlížet s dětmi 5. prosince. Díky čertíci !

► Informace k okleštění dřevin, které zasahují do el. vedení na soukromém pozemku jsou umístěny na úřední desce Obecního úřadu Svěradice. Termín odstranění větví je od 1. října do 15. listopadu.

jka

NAŠI JUBILANTI

V posledních dvou měsících letošního roku listopadu a prosinci oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Do dalších let jim všem přejeme pevné zdraví a štěstí!

Listopad

Kábová Zdeňka (čp. 104) 1.11. 63 let
Škudrna Karel (čp. 96) 19.11. 82 let

Vojtová Marie (čp. 49) 28.11. 69 let
Krlišová Jitka (čp. 148) 28.11. 65 let

Prosinec

Brejchová Jaroslava (čp.39) 4.12. 70 let
Červený Josef (čp.70) 5.12. 78 let
Průchová Helena (čp.15) 7.12. 78 let
Korbelová Miluška (čp. 29) 14.12. 81 let
Brožová Marie (čp.131) 14.12. 65 let
Langrová Libuše (čp.135) 21.12. 73 let

Smíšek František (čp. 2) 25.12. 82 let
Klečková Eva (čp. 63) 25.12. 63 let
Větrovcová Božena (čp.90) 27.12. 87 let
Červená Otýlie (čp.70) 28.12. 80 let
Štěch Jaroslav (čp.75) 29.12. 67 let

jka

Výsledky voleb do zastupitelstva kraje PLZEŇSKÉHO v obci Svěradice 17. a 18. října 2008

Počet osob zapsaných do výpisu ze stálého seznamu voličů

280

Počet voličů

146

Počet hlasů:	ČSSD	62	t. j. 42%
	KDU – ČSL, SNK – Ed	24	t. j. 16%
	ODS	23	t. j. 16%
	KSČM	23	t. j. 16%
	Dělnická strana	4	t. j. 3%
	SDŽ	3	t. j. 1%
	Strana zelených	2	t. j. 1%
	Pravý blok	2	t. j. 1%
	Nezávislí demokraté	1	
	Strana zdrav. rozumu	1	
	Strana pro otevř. spol.	1	

V současné chvíli probíhají jednání o event. koalici a pod. Výsledky budou oznámeny ve sdělovacích prostředcích.

mot

Vzpomínka na rodáky ze Svěradic, kteří jako mnoho jiných narukovali v roce 1914 do rakouské armády. Celkem jich z obce bylo odvedeno podle J. Smítky z naší obce 98, nevrátilo se 19. Zemřeli jak na rakouské frontě, tak už jako příslušníci ruských, francouzských nebo italských legií, kam vstoupili a bojovali po boku domovských armád proti Rakušanům a Němcům.

(Pokračování na vloženém listě č. 4 a č. 5. Ilustrační foto nezobrazuje naše občany ale ukazuje co navrátilci měli po skončené cestě na sobě a hlavně na hlavách.)

Velká část vojáků byla ke konci války jako zajatci ruské a později i Rudé armády na pracích na východě Ruska. Cesta k návratu domů jim na konci války byla odříznuta rodícím se Sovětským svazem a tak museli po MAGISTRÁLE ustupovat, při odrážení útoků ruských a sovětských vojáků až do Vladivostoku. Byla to cesta úmorná, bez dostatku jídla, oblečení, ve velké zimě a s dalekým výhledem na konec útrap. Dočkali se až v letech 1920 a 1921 „cestou kolem celého světa po mořích, poslední kilometry převážně pěšky.“

PŘÍKLAD první

Fr. Pečánka narozený 1895 ve Svěradicích (u Kostřábů), odvedený 1914 a nasazen na italskou frontu.

Bojoval v podmínkách horských terénů, po roce zraněný, na koňském povozu převezen do lazaretu ve Vídni s kulkou v noze, se kterou byl převezen do sanatoria v Mar. Lázních, a která se s ním dožila 69 let.

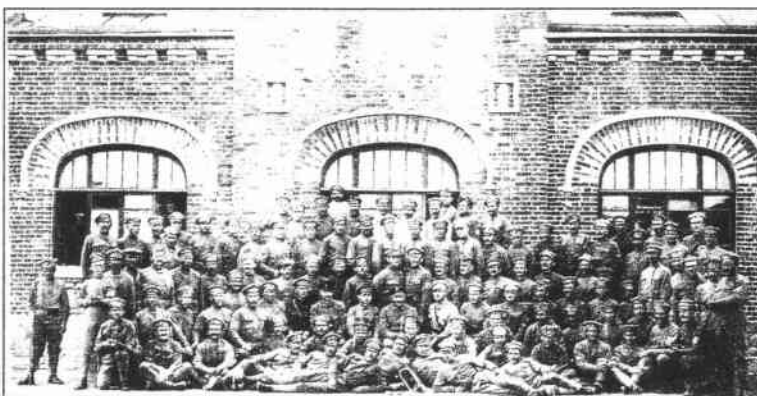

PŘÍKLAD druhý

Josef Šulc se narodil v roce 1882 ve Svěradicích, kde se vyučil ševcem. Později se usadil v blízkém Bezděkově, kde šil boty pro armádu.

První světová válka jej zastihla na vojenském cvičení, takže byl mezi prvními, kteří v rakousko – uherské uniformě narukovali. S 11. Pěším plukem se účastnil bojů na ruské frontě.

24. 9. 1915 byl v Dubně u Lvova zajat. S ostatními zajatci absolvoval měsíc trvající pochod přes Kyjev až do zajateckého tábora v Dárnici, ve které bylo kolem 80 000 (osmdesát tisíc) zajatců. On sám vyprávěl, že zajatecký tábor byl umístěn v lese a vojáci trpěli takovým hladem, že les časem doslova snědli.

Do čs. legií se přihlásil 4. 2. 1918 v Čerkasy (Kyjevská gubernie). Byl zařazen do 5. střeleckého pluku, kde získal hodnost svobodníka. S legiemi se zúčastnil bojů při anabázi po sibiřské magistrále až k pobřeží Pacifiku. Z Vladivostoku se pak vracel lodí kolem světa. Z Terstu do Babin jel vlakem, do Bezděkova šel pěšky. Domů se vrátil na jaře roku 1921. Jako připomínku bojů v rusku si přinesl kulkou ve stehně, která mu tam zůstala až do konce života. Zemřel ve Strakoniciích v září r. 1950.

PŘÍKLAD třetí

bude více obrázkový. Syn i vnuk Františka Pavlovce (u nás ve Svěradicích spíše Zelenky) totiž krabici s doklady o něm pečlivě střežili a Pepík, vnuk střeží dodnes. Takže: chcete vidět křestní list? Oddací list (česky nebo německy?), vojenskou knížku? Foto před wojnou, ve výcviku? Či pohled ze zajateckého tábora? Všeľicos vám můčeme nabídnout.

Ovšem nejtěsnější družkou po celou dobu v zajetí mu byla zelňačka, kterou byli živeni (podle jeho tvrzení) ráno, v poledne i večer. S touto krmí se rozešel hned po opuštění hranic rodícího se SSSR, a už vícekrát ji nepožil.

Byl po poutavý vypravěč. Bohužel je už málo pamětníků, kteří k němu chodili na táčky, od nichž bychom se více dozvěděli o zimě, hladu, útrapách při probíjení se k **východu** po tak zv. magistrále, odkud jedině vedla cesta domů, také zasmáli.

Ale popořádku: vyučený švec (pan Soukup, truhlář, si od něj nechával šít nejšle ještě v sedmdesátých letech, ale kožené. Ze starých holínek.

Brzy po narukování byl na ruské frontě zajat a umístěn na práce ve statku. Na starost měl pár koní a na dvě stě polských zemědělských dělnic.

mot

Poděkování všem, kteří se podíleli na této zprávě o nedaleké minulosti lidí, kteří první světovou válku prožili, měli v ní své blízké, a od nichž nám poskytli jejich zápisky či vyprávění. Za všechny jmenuji pí m. Smitkovou za poskytnutí fotografií z archivu svého manžela, pí M. Panužkové, příbuzně Fr. Pečánky, p. Šulcovi z Bezděkova, vnukovi po J. Šulcovi, J. Pavlovcovi, vnukovi Fr. Pavlovce, pracovníku mě. muzea v Horažďovicích A. Červenému, a všem, kteří byli ochotni si o té době zlé povídat.

mot

Příklady rolnických pranostik pro září

Po zemědělské stránce bylo září v éře úhorových soustav hospodaření velice činným pracovním obdobím. Docházelo v něm někdy ještě k dokončování žňových prací, k orbě, sušení otav, sklizni chmele, brambor, ovoce a především k setí ozimin na dosud uhořené části popluží. Vzhledem k tomu, že v tomto měsíci dochází v dlouhodobém průměru k výraznému poklesu srážek, musili zemědělci čas od času překonávat tíživé vláhové deficity.

- na dešti v září rolníku mnoho záleží
- přší-li v září, sedlák vesele se tváří
- silné deště jsou v září na hlíny mor, na písky dar
- staré drž na sýpce, pokud nové není ve stodůlce (k uchování nezbytné zásoby osiva)
- ze špatného semene narostou jen plevele
- pozdě zaseješ, málo sebereš
- když seješ jař, oddechni si, kam chceš se ohlédní; seješ-li ozim, i kdyby vítr klobouk z hlavy strhnul, ani ho nezvedej, pospěš si!
- žito sej třeba ve spraš, a pšenici zavčas!
- podzimní setí se má dokonati před sv. Havlem (do 16.10.)
- kdo nezoral do sv. Matouše, (21.10.), nemá-li starého, z nového nekouše
- když ti na podzim někdo pošlape žito, dej mu krajíc chleba, když ale na jaře, dej mu holí

Staročeské ovocnářství

Ovocnářství našich předků plně spočívalo na domácích odrůdách, kterých se jen u jabloní odhaduje na 6000.

Největšího rozmachu českého ovocnářství doznalo v 16. stol. a na počátku 17. stol. Kosmografie česká z roku 1554 již Čechy prohlašuje za ovocnářskou spížirnu Germánie.

Ovoce se dříve také podstatně více konzumovalo, nežli je tomu dnes. Historik Zikmund Winter v této souvislosti napsal: „ V pražských soudních knihách leckdy překvapíš společnost při pivě v noci sedící ana jí ovoce. Pan Blažek , bakalář, vypravuje na soudě roku 1523 – když bylo po večeri, poslali jsme pro hrušky a jablka a tak jsme seděli spolu až do 5 hodin.“

Velice rozmanité bylo i gastronomické využití ovoce. Jablka se např. dávala i místo cibule pod maso, jablky se obkládala zvěřina, s jablky se připravovaly i ryby, velice oblíbené byly jablečné varumže (ovocné kaše zahuštěné závrtekou z mléka a mouky. Jablka se běžně ve zvláštní úpravě podávala i jako hlavní jídlo – pečená.

- září načeše, září napeče.

Příklady některých lidových a zlidovělých názvů odrůd jabloní a hrušní, které se v Čechách běžně pěstovaly ještě v druhé polovině 19. stol.

Jablka: ananasová, babiččiny, barborky, broskvová, bubínky, cibuláče, cikánky, cukrová, dančata, dozráanky, felčarky, gdoulová, granátová, hedvábná, holátka, hovězí huby, trkáči, chocholuši, chřestáci, jahodová. Jakutařky, kalvaruše, kobyláci, koliandrová, křišťálová, kyseláci, limburská, malinová, mazlíky, medovky, melounky, mišeňská, mostovky, ovčí hubičky, panenská, papoušky, pipovice, panenská, pižouny, plesniváče, přisedavky, pruhače, smutné jeptišky, soudky, stopkáče, svatohavelské, štěpánky, štrudlovky, uhelky, uhlíčata, vajdousy, vosková, vrbová, zapovězená, zázvorová, ženská jablka, židovská, žloutky a mnoho dalších.

Hrušky: alexandrovky, ančičky, arnošky, bartolomějky, bětulinky, bezohryzky, cibulky, cihlářky, cikánky, císařky, drouččky, cumdilky, dukátky, fajfky, flašky, fíkovky, hniličky, honzíkovečky, hruštipičky, chocholaté, jičunuky, jenerálky, kačenky, kladívka, kobrčky, korytnice, kubky, makovičky, malvazinky, markytky, mejždáta, mušky, nechutky, otavky, ovesky, pacovky, papežky, piksly, pižule, pleskačky, prašivky, punčošky, rozinky, rozmarýnky, řepňata, salcpurky, skořicové, smolnice, staré panny, šulmy, truchsesky, tvrdky, víchovky, vavřínečky, vejcovky, vojtešky, vosí hnízda, vsiperny, zázvorky, zelovky, zimlatky, žaludovky, žáby, žbánečky a jiné.

V lidovém prostředí byla ovocným dřevinám projevována zvláštní úcta. Naši předkové o některé jednotlivé oblíbené ovocné stromy pečovali téměř jako o člena rodiny. Jim se např. na Štědrý den dávala, stejně jako lidem, výslužka a pěkným zvykem bylo vysazovat jablůňku nebo hrušeň v roce narození dětí, aby rostly zároveň s narozeným dítětem. Ovocné aleje při okresních silnicích či polních cestách se začaly sázet na konci baroka, největší rozvoj začal v období klasicismu. Aleje bývaly před staletími významnou složkou produkce ovoce, ale i zdrojem potravy pro vojáky navracející se z vojny.

- na Matku boží (8.9.) první násyp trnek (švestek) do sušárny
- na sv. Matouše hrušky, jablka do koše (21.9.)
- na sv. Václava každá pláňka dozrává (28.9.)

- září ovoce zralé vidí a jabka (brambory) klidí
- zraje-li ovoce, jest podzim nedaleko
- zpuští štěpnice – prázdná truhlice
- jaký roub, takové ovoce
- zahrada je jako všivá hlava – vždy je v ní práce
- když ovoce zraje, chléb nejvíce plesniví

Kopání brambor

Další velice významnou zářijovou prací, která se od poslední čtvrtiny 18. stol. stále častěji zabývala v našem zemědělství byla sklizeň brambor. Staly se pevnou součástí výživy venkovského i městského obyvatelstva. Brambory byly, jak je božírok dlouhý, na stole každý den. Nejobyčejnějším jídlem byly brambory na loupáčku s mlékem nebo podmáslem. Z brambor se připravovala ještě tato jídla: šusterka (šuska, šubánky, kucmouch) sypaná mákem nebo pracharandou (rozemleté sušené hrušky), kucmoch se zelím, burážky (buriášky – druh bramborových placek), šundálky a kunderbálky z bramborů vařených a mouky, pečené na plotně)

trhané na kousky, maštěné máslem, medem nebo s mlékem sypané mákem nebo pracharandou. Knedlíky z bramborů vařených nebo syrových, bosáky, klouzáky, chlupaté knedlíky, štrochany, kočičí tanec z bramborů a zelí, halapáč (bramborák, bandorník, cmunda, strouhanec, frncábník, fofrovec, drn, lata, babčák, báč, toč) bramborové vdolky, placky (calty, podplamínky), brambory rozkrájené na kostky pečené v troubě (pečánky, pečáry, pečínky, pečenky) a jiné.

- na sv. Marka (25.4.) do brázdy, v září – do sklepa
- na sv. Matouše (21.9.) brambory do koše
- na sv. Václava (28.9.) s bramborama do sklepa
- je-li léto bez vody, budou drobné brambory
- bramborová kaše, to je strava naše
- chléb a brambory jsou základem potravy

Říjnové rolnické pranostiky k ozimům

Hlavní prací našich předků v říjnu byla především sklizeň řepy a zelí, a od konce 19. stol. i brambor, vyvážení chlévské mrvy a orba. Především se ale pokračovalo ve výsevu ozimů. Zásadou bylo v říjnu dokončovat již jen výsev ozimé pšenice.

- na sv. Voršilu (21. 10) se má zelí klidit domů, jinak na ně Šimon a Juda (28.10.) nechají napadnout sněh
- s ozimním setím třeba více pospíchat než s jarním
- výsev žita se má dokončit nejpozději mezi Františkama (sv. František z Assisi a sv. František Borgia, t.j. mezi 4. a 10. říjnem)
- Havlovo žito – nechystej sedláku stodolu na to!
- do sv. Lukáše mají být ozimy již zasety (18.10.)
- do Štíra (24.10.) nevyseté žito nebude bito (pro pozdní výsev nebude co mlátit)
- zelenou kdo má v říjnu oziminu, může se těšit na hostinu
- o sv. Tereze, ozim ať vyleze (15.10.)
- vlašný a dlouhý podzimek hovívá zimnímu osení

Již v období úhorových systémů hospodaření byl říjen měsícem , ve kterém se začínalo s vyvážení chlévské mrvy, případně jiných druhů hnojivých látek na pole. České zemědělství na konci 19. stol. mělo nejlepší hospodářské výsledky v celé rakousko – uherské monarchii a drželo krok s nejvyspělejšími evropskými zeměmi.

- hnůj je duší hospodářství
- hnůj není žádný svatý, ale divy činí
- kdo nepohnojí – nepoklidí
- půda si hnůj pamatuje
- půda živí a dává, ale též si žádá
- vůz hnoje nad potřebu, nebude na újmu chleba
- hnůj černí zem a černá zem rodí nejbělejší chléb
- hnojíček dělá chlebiček
- hnoje a peněz není nikdy dost
- hnojiště kdo spravuje, stodolu a sklep naplňuje
- kde mají malou hromadu hnoje, tam dceru nevydávej
- měj dobytek v pořádku, budeš mít pole jako zahrádku

V úhorovém hospodaření bylo **právo volné pastvy** na sklizených zemědělských pozemcích. V pranostikách obsažené vendelínské (někde též havelské nebo šimonské právo).

- od sv. Vendelína, pastvinou celá krajina (20.10.)
- patron pastýřů sv. Vendelín, pást všady povolil
- sv. Havel (16.10.) velí, můžeš pást třeba ve farářově zeli
- od sv. Šimona a Judy (28.10.) paste skotáci všudy!
- od Šimona a Judy, paste pasáci všady, ať je řepa nebo zeli, má být všechno poklizený

Poměrně značný počet podzimních pranostik si všímá **úrody žaludů a bukvic**.

V dřívějších dobách, zejména před rozšířením pěstování brambor měly velice důležité krmivářské, ale i potravinářské uplatnění. V podobě šrotů a mouček sloužily žaludy i bukvice jako krmivo pro dobytek. Do 18. stol. a později ještě v létech neúrody a nouze, se se žaludy používaly i k výrobě chleba. Žaludy se nejprve usušily, pak se pražily a vyluhovaly vápennou vodou, aby se zbavily hořkosti. Potom se opět sušily a mlely na mouku.

- dubové ovoce se má česat v týden před Michalem (29.9.) až týden po Michalu
- v roce, kdy dub hodně žaludů dává, bude zima dlouhá a stálá
- mnoho bukvic – mnoho sněhu

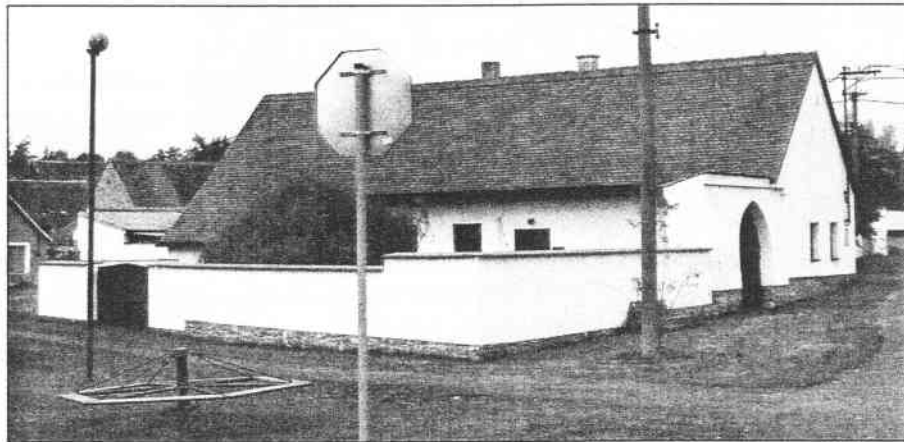
Václav Strolený

Posvícení

V době, kdy se polní úroda přestěhovala do stodol, stohů, sklepů, komor a sýpek v té době hojnosti a nashromážděných zásob, slavilo se posvícení. Skutečné svátky selského lidu. Neřídila je církev a neorganizovala ani vrchnost. Staročeská posvícení se slavila plných osm dnů. Teprve roku 1787 nařídil císař Josef II. omezit trvání posvíceneckých zábav pouze na neděli a pondělí v pevně stanoveném datu. Z této doby pochází i pojmenování svatohavelské neboli císařské posvícení.

- práce je bez konce a posvícení jen jednou do roka
- okolo Havla (16.10.) a Lukáše (18.10.) posvícení je naše
- posvícení, posvícení, nad sv. Havla není
- na Havla a Lukáše napečou se koláče
- pracovitý je strůjcem svého posvícení

Václav Strolený

Připravujeme, a od příštího čísla budeme v našich novinách uvádět novou stránku (popř. dvoustranu) na tema: „ Chalupáři, jak a proč jsme se rozhodli trávit volný čas ve Svěradicích, ve vlastní chalupě, v jiném prostředí, než kde žijeme, docházíme do zaměstnání, co nás fascinuje na životě blíže k přírodě, popř. v jiném prostředí, než ve městě se všemi technickými vymoženostmi ale i zradami jak v prostoru, tak v tlaku na psychiku člověka.“

mot

Fotbalové a sportovní dění ve Svěradicích

Naši fotbalisté začali podzimní část této sezóny se střídavými úspěchy. Něco málo o každém mužstvu.

„**Žáci**“ začali podzimní část oslabeni o několik opor, kteří přešli do dorostu nebo se vrátili z hostování do mateřských klubů. Do branky přišel na střídavý start Patrik Lukeš z Mysliva a z Chanovic na střídavé starty Lukáš Rada, Petr Soukup a bratři Dan a Martin Klasovi. Dále se vrátili žáci které jsme měli v Chanovicích na hostování- Jirka Hájek, Martin Hájek, Adam Vasko a Tomáš Valach. Začali jsme nešťastnou porážkou doma s Mrákovem ale hned jsme to napravili v Chotěšově. Ostatní zápasy jsme hráli podle očekávání, až na porážku v Holýšově. Jsme až překvapeni z výkonů tohoto mužstva. Odchodem několika opor se mužstvo oslabilo, ale tým se dobře doplnil a jsme až překvapeni jak dobře hrají a bojují.

„**Dorost**“ je tak trochu zklamáním. Z tohoto mužstva odešli 4 hráči, ale byli dobře doplněni a byli jsme přesvědčeni, že tito hráči udělají dobrou partu. Podzim s trenérem Václavem Bělochem začali výhrou nad týmem Blovic. To byl první domácí zápas dorostu a 17 lidí. Potom začaly problémy s docházkou a na zápasy ven jezdili sotva v 11 lidech. Zklamáním je přístup některých domácích hráčů a hlavně hráčů z Horažďovic. Přejeme dorostu ať se to nějak vyřeší a hrají dobrý fotbal na který jsou tady fanoušci zvyklí.

„**B mužstvo**“ hraje podle očekávání a když k domácím vítězství přivezou nějaký bodík z venku budeme rádi. Toto mužstvo, když můžou doplňují hráči dorostu Honza Kandra a Petr Prokopec. Dále přišel Martin Koubek z Blatné a Vojta Větrovec z dorostu.

„**A mužstvo**“ postoupilo do I. B třídy krajského přeboru. Toto mužstvo trénovalo pod vedením Petra Doležala a přivedlo si velkou posilu z Blatné, bývalého našeho hráče Michala Jiřince. Dále bylo doplněno o 3 dorostence, kteří přešli z dorostu. Dlouhodobě je zraněn Milan Klečka a hlavně Eda Bouše opora zadních řad. Toto mužstvo nezačalo podzim obzvláště dobře i když kluci bojovali a prohráli první zápas doma s Přesticemi, „B“ 1:5. Další zápasy hrálo toto mužstvo dobře v poli, ale dopláceli na neproměňování šancí a na hloupé vylučování. Až výhry doma s Hradešicemi a venku v Chlumčanech ukázaly fanouškům a všem lidem okolo, že toto mužstvo má na to hrát důstojnou roli v této I. B třídě a přejeme klukům, aby tak hráli do konce podzimu a ještě nějaký ten bod vybojovali.

„**Stará garda**“ si zahrála několik zápasů se střídavými úspěchy a přejeme jim, aby se scházeli v co největším počtu a po zápasech vždy poseděli na pivku. mch

Září, čas kdy odlétají vlaštovky do teplých krajů, ale také čas brambor.

Kdysi před léty nebyla snad ve vsi chalupa, kde by nebylo políčko a na něm brambory.

Dnes je situace jiná. Takových políček, vlastně „záhumenek“ najdeme poskrovnu. Dnes se totiž všechno koupí a my na to spoléháme. A také jsme trochu z pohodlnější.

Zalistovala jsem v „Naší kuchařce“ z roku 1958 a našla něco o bramborách.

Pravlastí brambor je Jižní Amerika. První evropští mořeplavci, kteří přistáli u jejích břehů, se tam setkali již s úplně pravidelným pěstováním této plodiny.

V 16. století je přivezli do Evropy. Nejprve do Anglie a Španělska a odtud se brambory pomalu ale vytrvale, šířily na všechny strany.

Do Čech se dostaly za třicetileté války, avšak ve větším měřítku se u nás začaly pěstovat teprve kolem roku 1770, v době hladomoru. Tehdy k nám byly poslány z Branibor. Odtud možná název brambory.

Jejich pěstování se tehdy ujalo na méně úrodných půdách a jen ranné odrůdy potřebovaly půdu lepší.

V naší stravě nám poskytují především škrob a vitamín C. V bramborách dostáváme kromě toho i poměrně hodnotné rostlinné bílkoviny, minerální látky a vitamíny skupiny B. U brambor velmi záleží, jak se s nimi zachází a to jak při skladování, tak i kuchyňské úpravě. chceme-li co nejlépe využít výživné hodnoty brambor, musíme zachovávat určitá pravidla:

1/ Správně je uskladnit.

2/ Nebudeme je, pokud možno, zbytečně loupat. Je-li to ale nezbytné, pak použijeme nerezavějící škrabku nebo nůž.

3/ Nebudeme je ohřívat.

4/ při přípravě pokrmů je budeme připravovat v kombinaci s mlékem a tukem, což je velmi vhodné.

Žádná jiná potravina nevytvořila tolik svérázných pokrmů s ještě svéráznějšími názvy, jako je tomu u brambor. Například:

Krkonošský brdlajs

Rozpis: 1 kg vařených brambor, 3 vejce, 40 dkg hrubé mouky, 10 dkg sádla, 25 dkg uzeného masa nebo uzeniny. Postup: Z brambor, mouky, vajec, sádla, soli vypracujeme vláčné, nelepivé těsto. Vyválíme placku, vykrájíme kolečka o průměru asi 6 cm. Do středu položíme drobně pokrájené maso a kolečko zabalíme jako buchtu. Skládáme do vymaštěného pekáče, necháme odpočinout a upečeme. mav

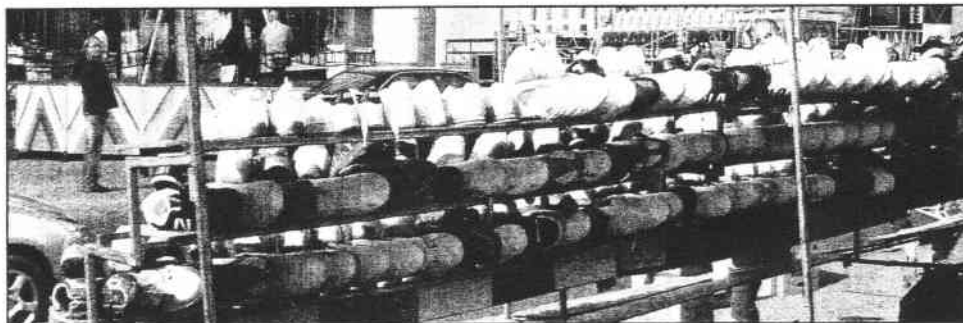
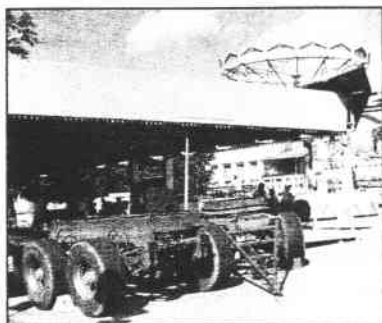

Několik obrázků ze Svěradické pouti 2008

Po čase byla opět na place staronová atrakce s lepšími bezpečnostními prvky, což umožňovalo více se uvolnit, vypustit vlasy, někde i jazyk.

Stánky bez kupujících – malí kluci hlídají?

bez trochy jízlivosti by to nešlo ani dnes pravidelné ozdoby vstupních prostor: podvozky, bačkory

VYDÁVÁ: Obecní úřad ve Svěradicích

Noviny připravuje redakční rada ve složení:
Jindřiška Kalabzová (**jka**), Marie Vojtová (**mav**), Kamila Marcová (**kma**), Miroslav Chaloupka (**mch**),
ing arch Tomáš Straňák (**mot**)—grafická úprava, odpovědný redaktor.

Počet výtisků 200, neprodejné